

Arrest

nr. 212 905 van 26 november 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ
Broustinlaan 88/1
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 13 juli 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 juni 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 september 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 oktober 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 9 november 2015 en heeft zich vluchteling verklaard op 19 november 2015.

1.2. Op 25 juni 2018 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 26 juni 2018 aangetekend naar verzoeker verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en tot de etnische groep van de Pashtunen te behoren. 2U bent een 20-jarige soennitische moslim en bent geboren in het dorp Zakhel, gelegen in het provinciecentrum van Kunduz. Uw broers, E. en S. A. hebben gedurende 3 jaar als vertalers voor de Amerikaanse troepen gewerkt in Kandahar. Ze deden dit tot eind 2014. Nadien keerden ze terug naar Kunduz. Aangezien het onveilig was in uw dorp verbleven ze niet in uw huis maar huurden ze een kamer in het stadscentrum van Kunduz, meer bepaald in Arzbegi. De eerste 2 maanden na hun terugkeer waren ze werkloos maar nadien konden ze beginnen als leerkracht aan de privéschool Lemar in Kunduz. Hier hebben ze gedurende 5 à 6 maanden gewerkt.

Op een dag organiseerden de taliban een vergadering in uw dorp. Hier werd er gezegd dat de drie zonen van uw vader Am., dus uw broers en u, vertalers zijn en dat ze moeten langs komen en verantwoording moeten afleggen voor hun beroep. Deze informatie werd door iemand doorgegeven aan uw vader maar hij nam dit niet serieus. Hij zei dat twee van zijn zonen in Kabul studeren maar geen vertalers zijn en dat zijn derde zoon bij hem is. Acht à tien dagen later werd uw vader echter vermoord. Uw oom langs moederszijde belde uw broer op en vertelde hem wat er gebeurd was. Uw oom adviseerde uw broer om het land te verlaten. U ging samen met uw broers naar het huis van een vriend waar jullie vier dagen verbleven. Nadien kwam uw oom langs moederszijde en zei dat hij een smokkelaar had geregeld en dat jullie het land konden verlaten.

U vertrok eind 2014 samen met uw broers uit Afghanistan. U reisde via Pakistan en Iran tot Turkije. In Turkije verbleven jullie 20 dagen. Uw broer S. A. kreeg toen een e-mail waaruit bleek dat zijn aanvraag voor een visum naar de Verenigde Staten goedgekeurd werd. Hij keerde terug naar Afghanistan en vertrok van daar naar de Verenigde Staten. Hij woont daar nog steeds en heeft ondertussen een permanente verblijfsvergunning verkregen. U raakte in Turkije gescheiden van uw broer E. en reisde alleen verder via Bulgarije, Servië en Hongarije tot Duitsland. U verbleef 5 à 6 maanden in Duitsland. Nadien reisde u verder tot België. U verklaart ongeveer 9 maanden gedaan te hebben over uw reis van Afghanistan tot België. U kwam op 9 november 2015 aan in België en op 19 november 2015 diende u een verzoek om internationale bescherming in België in. U vernam na contact met uw familie dat uw broer E. tijdens zijn reis naar Europa overleden is, hij is namelijk verdronken op zee. U verklaart niet terug te kunnen naar Afghanistan omdat u vreest dat u net zoals uw vader vermoord zal worden door de taliban, die u van samenwerking met de Amerikanen verdenken.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: uw taskara, een kopie van de taskara van uw broer S. A. en een kopie van de vertaling hiervan, een kopie van de werkbadge van uw broer S. A., 3 certificaten die S. A. in het kader van zijn werk heeft ontvangen, 2 evaluatiebrieven en 3 aanbevelingsbrieven die S. A. verkregen heeft in het kader van zijn werk, een verklaring van S. A. in verband met de bedreigingen die hij ontvangen zou hebben, een kopie van zijn verblijfsvergunning in de Verenigde Staten, een kopie van de taskara van uw broer E., 2 certificaten die E. in het kader van zijn werk heeft ontvangen, 2 aanbevelingsbrieven die E. ontvangen heeft, een kopie van de taskara van uw vader, 3 foto's waarop u met uw familieleden te zien bent en de enveloppe waarin deze documenten werden opgestuurd.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Verder dient er te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Er dient vooreerst opgemerkt te worden dat u de Belgische asielinstanties heeft trachten te misleiden door te zeggen dat u 16 jaar was bij uw aankomst in België. Na een medisch onderzoek, daterende van 30 november 2015, werd vastgesteld dat u ouder was dan 18 jaar en werd uw leeftijd op minimum 24,4 jaar vastgelegd.

Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS, daterende van 6 juli 2017, zegt u dat u 19 à 20 jaar oud bent (CGVS p. 3). U zegt dat uw ouders en broers uw leeftijd hadden doorgegeven en volgens hun verklaringen uw huidige leeftijd 19 à 20 jaar zou moeten zijn (CGVS p. 3). U gevraagd wat uw geboortedatum is zegt u deze niet te kennen (CGVS p. 4). U legt uw originele taskara neer op het CGVS (zie document 1 toegevoegd aan het administratief dossier). Deze taskara zou u samen met uw vader in de provincie Takhar afgehaald hebben (CGVS 06/07/2017 p. 13). Volgens uw taskara zou u 14 jaar zijn in 1392 (2013 omgerekend naar de westerse kalender). Opmerkelijk genoeg werd uw taskara pas begin 1394 (2015 omgerekend naar de westerse kalender) opgesteld. Gelet op de verschillende interpretatiemogelijkheden van de uitgiftedatum, er staat namelijk 10/03/1394 of 1/03/1394 genoteerd, zou uw taskara ten vroegste op 23 maart 2015 uitgegeven zijn, dus na uw beweerde vertrek uit Afghanistan. U heeft namelijk verklaard dat u eind 2014/begin 2015 samen met uw broers Afghanistan heeft verlaten (CGVS 19/12/2017 p. 5 en CGVS 06/07/2017 p. 8-9). Het is dan ook weinig geloofwaardig dat u uw taskara samen met uw vader zou afgehaald hebben in Takhar. De herkomst van de taskara is dan ook onduidelijk. Daarnaast kan aan Afgaanse (identiteits-)documenten maar weinig bewijswaarde worden toegekend, zie verder. Bijgevolg is de taskara die u neerlegt weinig betrouwbaar wat uw leeftijdsbepaling betreft. In ieder geval kan het Internationaal Verdrag voor de Rechten van het Kind niet op u worden toegepast.

Op een verzoeker rust ook de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS 06/07/2017 en 19/12/2017 p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaring dat u van uw geboorte tot uw vertrek uit Afghanistan in de provincie Kunduz zou verbleven hebben. **Zo kon uw kennis betreffende incidenten die recent voor uw beweerde vertrek uit de regio hebben plaatsgevonden niet overtuigen.** U tijdens het eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS gevraagd of er enige incidenten hebben plaatsgevonden op het buzkashi veld in Kunduz zegt u dit niet te weten en vermeldt u drie andere incidenten die in Kunduz zouden plaatsgevonden hebben (CGVS 06/07/2017 p.6). Zo spreekt u over de explosie van een olietank waarbij 100 à 120 mensen stierven, de moord op commandant Mare en Mawlana Sayed Khili en zegt u dat u niets anders weet (CGVS 06/07/2017 p.6). Het incident waarbij commandant Mare werd doodgeschoten en dat ongeveer vijf à zes jaar geleden plaatsgevonden zou hebben (CGVS 06/07/2017 p.6) kan noch bevestigd noch weerlegd worden met de beschikbare informatie. De zelfmoordaanslag waarbij provinciaal veiligheidshoofd Mawlana Sayedkhili sneuvelde dateert van maart 2011 (zie toegevoegde landeninformatie 1). De explosie van de olietank zou volgens uw verklaringen acht à tien jaar geleden plaatsgevonden hebben (CGVS 06/07/2017 p. 6). Mogelijk bedoelt u hiermee de luchtaanval die door de buitenlandse strijdkrachten werd uitgevoerd in Chahar Dara district in de provincie Kunduz op 4 september 2009 (zie toegevoegde landeninformatie 2). Deze aanval werd echter niet door de taliban uitgevoerd zoals u verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud op 19 december 2017 (CGVS 19/12/2017 p. 4).

Aangezien de drie incidenten die u aanhaalt dateren van een langere tijd voor uw beweerde vertrek uit de regio, voldoen ze niet om uw verblijf in de regio tot uw beweerde vertrek uit Kunduz eind 2014 aan te tonen. U tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS daterende van 6 juli 2017 gevraagd of u zich andere incidenten kan herinneren die korter voor uw beweerde vertrek uit de regio hadden plaatsgevonden, zegt u dat er toen niets gebeurde en dat u zich niets kan herinneren (CGVS 06/07/2017 p. 6). U vermeldde Pamir Hotel als herkenningspunt in het stadscentrum van Kunduz (CGVS 06/07/2017 p. 6). U gevraagd of u zich over dat hotel iets kan herinneren zegt u dat er niets gebeurde en dat indien er zelfs iets gebeurd zou zijn, u zich dat niet kan herinneren (CGVS 06/07/2017 p. 6). Nochtans blijkt uit objectieve informatie dat er in maart 2014 een mijnexplosie aan het Pamir hotel werd verijdeld (zie toegevoegde landeninformatie 3). Huidig president Ashraf Ghani zou toen, als kandidaat-president en grote kansmaker voor de Afghaanse presidentsverkiezingen van 2014, een bijeenkomst houden in het Pamir Hotel in Kunduz. Deze bijeenkomst zou dan ook het doel geweest zijn van deze aanslag zo blijkt. Ook van dit incident dat kort voor uw beweerde vertrek uit Kunduz had plaatsgevonden was u niet op de hoogte.

Merkwaardig genoeg gaf u tijdens **het tweede persoonlijk onderhoud** op het CGVS, daterende van 19 december 2017 wel een **opsomming van meerdere incidenten die hadden plaatsgevonden in Kunduz** (CGVS 19/12/2017 p. 4). Zo sprak u onder andere over **de aanslag op Mir Alam op het buzkashi-veld in Kunduz (CGVS 19/12/2017 p. 4), een incident dat u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud niet kon aanhalen** (CGVS 06/07/2017 p. 6). U gevraagd wanneer de aanslag op Mir Alam plaatsvond zegt u dat het ongeveer vier à vijf jaar voor uw vertrek uit Afghanistan plaatsvond (CGVS 19/12/2017 p. 4-5). De zelfmoordaanslag op het buzkashi-veld in Kunduz en waarvan Mir Alam het doel was, vond plaats op 25 maart 2014 (zie toegevoegde landeninformatie 4) en dus zeer kort voor uw vertrek. Hiermee geconfronteerd zegt u dat u zich de data van de gebeurtenissen niet exact kan herinneren omdat u onder moeilijke omstandigheden bent vertrokken uit Afghanistan (CGVS 19/12/2017 p. 5). Het CGVS verwacht ook niet dat u de gebeurtenissen exact situeert in tijd. Dit werd u meegedeeld tijdens het persoonlijk onderhoud (CGVS 19/12/2017 p. 5). Er kan echter wel verwacht worden dat u minstens een correcte benadering zou kunnen geven van bepaalde gebeurtenissen ten opzichte van uw vertrek uit Afghanistan. Dat u verklaart dat deze aanslag vijf à zes jaar voor uw vertrek zou plaatsgevonden hebben terwijl het nog geen jaar voor uw beweerde vertrek uit Afghanistan plaatsvond, is dan ook zeer merkwaardig.

Verder sprak u ook over een zelfmoordaanslag in Ariana hotel in Kunduz stad waarbij ook burgers sneuvelden (CGVS 19/12/2017 p. 4). Deze aanslag zou op een nacht tijdens de ramadan ongeveer zeven à acht jaar geleden plaatsgevonden hebben (CGVS 19/12/2017 p. 4). In de beschikbare objectieve informatie wordt er gesproken over een meervoudige zelfmoordaanslag op het kantoor van US AID dat naast het Ariana hotel in Kunduz gelegen is (zie toegevoegde landeninformatie 5). Deze aanslag vond plaats op 2 juli 2010. Dat het hierbij gaat om hetzelfde incident waarover u spreekt kan niet met zekerheid bevestigd worden. Immers vond deze aanslag niet op of in het Ariana hotel plaats, noch vond het tijdens de ramadan dat jaar plaats. De ramadan begon namelijk pas op 11 augustus 2010 (zie toegevoegde landeninformatie 6). In ieder geval zegt u zelf dat het aangehaalde incident ongeveer zeven à acht jaar geleden plaatsvond waardoor het niet voldoet om uw verblijf in Kunduz tot uw vertrek uit Afghanistan aan te tonen. Verder sprak u nog over een explosie onder een brug vijf à zes jaar geleden en een aanslag op een moskee waar de taliban zich verscholen (CGVS 19/12/2017 p. 4). Deze incidenten kunnen noch bevestigd noch weerlegd worden met de beschikbare objectieve informatie. Zoals eerder vastgesteld kon u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS slechts drie incidenten aanhalen (CGVS 06/07/2017 p. 6). U tijdens het tweede persoonlijke onderhoud gevraagd om welke redenen u plots wel in staat bent om meerdere incidenten te noemen, zegt u dat de tolk eerder agressief overkwam tijdens het eerste onderhoud op het CGVS en dat u veel dingen vergat door de stress (CGVS 19/12/2017 p. 4). U voegt hieraan toe dat u deze zaken wel zou moeten vertellen om het CGVS te overtuigen van uw verblijf in Kunduz. U gevraagd om welke redenen u tijdens het eerste persoonlijke onderhoud op het CGVS **geen enkele melding heeft gemaakt van enige problemen met de tolk**, geeft u geen antwoord die een verklaring kan bieden en zegt u enkel dat u stress had en daardoor op enkele vragen niet kon antwoorden (CGVS 19/12/2017 p. 4). U geeft dan ook geen verklaring die het CGVS kan overtuigen. Vooreerst heeft u in het begin van het tweede persoonlijk onderhoud geen melding gemaakt van de problemen die u met de tolk gehad zou hebben tijdens het eerste persoonlijk onderhoud. Dat u dit pas aanhaalt wanneer u wordt gewezen op het verschil tussen beide verklaringen, is dan ook niet ernstig. Vervolgens werd u zowel tijdens het eerste als het tweede persoonlijk onderhoud gewezen op de medewerkingsplicht en verantwoordelijkheid die op uw schouders rust (CGVS p. 2).

Er mag dan ook van u verwacht worden dat u alle elementen die zouden kunnen bijdragen tot de geloofwaardigheid van uw verblijf in Afghanistan reeds tijdens het eerste persoonlijk onderhoud zou aanhalen. Dat u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud plots een opsomming geeft van een reeks incidenten, die u niet altijd correct kon situeren (zie incident Mir Alam) of waarvan u de juiste context errond niet kon schetsen (zie incident olietank) doet eerder het vermoeden ontstaan dat u het een en ander heeft ingestudeerd ter voorbereiding van het persoonlijk onderhoud. U had immers reeds een eerste persoonlijk onderhoud gehad waarbij u reeds verschillende herkomstvragen gesteld werden en u dus de mogelijkheid had om zich voor te bereiden op deze vragen. Dit ingestudeerd karakter van uw verklaringen wordt verder in het tweede persoonlijk onderhoud versterkt (zie infra). Daarnaast dient er opgemerkt te worden dat de incidenten die u aanhaalt bijna allemaal dateren van een langere tijd geleden, behalve de aanslag op Mir Alam, die u overigens niet correct kon situeren in tijd (zie supra).

U gevraagd hoe de veiligheidssituatie in Kunduz was voor uw vertrek uit de regio zegt u vaagweg "het was goed, goed en slecht" (CGVS 06/07/2017 p. 14). U gevraagd wat u met deze verklaring bedoelt, zegt u dat het behoorlijk was, dat de burgers er konden leven en er niets was (CGVS 06/07/2017 p. 14). Nochtans waren er in de periode recent voor uw beweerde vertrek uit Kunduz nog verschillende incidenten in Kunduz, zoals een zelfmoordaanslag op de rechtbank in Kunduz in oktober 2014 waarbij verschillende overheidsmedewerkers gewond raakten of stierven (zie toegevoegde landeninformatie 7), de moord op de voorzitter van de Onafhankelijke Verkiezingscommissie in Kunduz in september 2013 (zie toegevoegde landeninformatie 8) en nog verschillende explosies in het provinciecentrum Kunduz (zie toegevoegde landeninformatie 9+10). Dat u dan deze incidenten niet kan aanhalen maar zich andere incidenten die langere tijd geleden hebben plaatsgevonden wel kan herinneren is dan ook des te meer merkwaardig. Bovendien verklaart u de laatste jaren van uw verblijf in Kunduz als venter gewerkt te hebben in het stadscentrum van Kunduz waarbij u ook rondliep om spulletjes te verkopen (CGVS 06/07/2017 p. 5). Er kan dan ook verwacht worden dat u, omwille van uw aanwezigheid in het stadscentrum beter op de hoogte zou zijn van deze incidenten. Het feit dat u niet op de hoogte bent van deze incidenten of hier niet spontaan over kan vertellen doet dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verblijf in Kunduz.

Ook uw kennis betreffende belangrijke lokale figuren uit de regio kon niet overtuigen. *U gevraagd wie de provinciegouverneur van Kunduz was bij uw vertrek uit Afghanistan zegt u dat het Omar Safi was (CGVS 06/07/2017 p. 12). Naast het feit dat hij Pashtun is, kon u verder niets zeggen over deze gouverneur (CGVS 06/07/2017 p. 12-13). U gevraagd sinds wanneer hij al gouverneur was zegt u dat hij, toen u daar (in Kunduz) was, al ongeveer drie jaar gouverneur geweest zou kunnen zijn en dat u het niet exact weet, u zou namelijk enkel zijn naam gehoord hebben (CGVS 06/07/2017 p. 13). Mohammad Omar Safi was inderdaad de provinciegouverneur van Kunduz bij uw beweerde vertrek uit Afghanistan, echter was hij dit pas sinds begin december 2014 en dus zeer recent voor uw beweerde vertrek uit Afghanistan en geen drie jaar zoals u beweerde (zie toegevoegde landeninformatie 11). U gevraagd wie zijn voorganger was zegt u correct dat het Ghulam Sakhi Baghlani was, meer kon u echter niet zeggen over hem (CGVS 06/07/2017 p. 13). Hamidullah Danishi, vice-gouverneur van de provincie Kunduz, kende u niet (CGVS 06/07/2013 p. 13). Nochtans was hij minstens sinds augustus 2009 al vicegouverneur van de provincie Kunduz (zie toegevoegde landeninformatie 12). Er kan dan ook verwacht worden dat u minstens zijn naam ooit gehoord zou kunnen hebben. U gevraagd wie het veiligheidshoofd van de provincie was bij uw vertrek zegt u dat het commandant Qaseem Anwar Jigdalak was (CGVS 06/07/2017 p. 13). U gevraagd of u zeker bent van uw antwoord zegt u zijn volledige naam niet te kennen en dat hij bekend was als Anwar Jigdalak (CGVS 06/07/2017 p. 13). U gevraagd of u zeker bent van zijn functie als veiligheidshoofd van de provincie bevestigt u dit (CGVS 06/07/2017 p. 13). Pas tijdens het tweede persoonlijk onderhoud op 19 december 2017, toen u werd gevraagd wie Anwar Jigdalak is, zegt u dat hij gouverneur was en dat u zich vergist had tijdens het eerste persoonlijk onderhoud (CGVS 19/12/2017 p. 6). U zegt dat u toen (tijdens het eerste persoonlijk onderhoud) had verklaard dat hij het veiligheidshoofd was en nadien opmerkte dat u een fout had gemaakt. U voegt hieraan toe dat u tot drie keer toe wilde terugkeren om te zeggen dat u zich vergist had maar dat u dat toch niet deed en vertrok (CGVS 19/12/2017 p. 6). Het is opmerkelijk dat u deze fout, waarvan u zich reeds tijdens of op het einde van het eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS bewust was en die u zich nog kon herinneren tijdens het tweede persoonlijk onderhoud, ook niet spontaan heeft vermeld in het begin van het tweede persoonlijk onderhoud.*

U gevraagd wie de opvolger van Anwar Jigdalak was zegt u zich zijn naam niet goed te herinneren maar dat het Engineer Omar zou kunnen zijn (CGVS 19/12/2017 p. 6). Engineer Omar was echter niet de opvolger maar de voorganger van Anwar Jigdalak (zie toegevoegde landeninformatie 13).

U gevraagd wie Qaseem Jangalbagh is zegt u dat hij het veiligheidshoofd van de provincie was bij uw vertrek uit Kunduz (CGVS 19/12/2017 p. 6). U verklaart dat u eind 2014 Afghanistan verlaten heeft (CGVS 19/12/2017 p. 6). Qaseem Jangalbagh werd echter pas in augustus 2015, en dus na uw beweerde vertrek uit de regio, aangeduid als veiligheidshoofd van de provincie Kunduz (zie toegevoegde landeninformatie 14). Hiermee geconfronteerd zegt u hierover niet zo veel kennis te hebben omdat uw werk niet gerelateerd was aan de overheid en herhaalt u dat Mohammad Omar Safi de provinciegouverneur en Qaseem Jangalbagh het veiligheidshoofd was (CGVS 19/12/2017 p. 6). De verklaring die u geeft is echter niet valabel. Het hoeft immers geen betoog dat een inwoner van Kunduz niet per se bij de overheid zou moeten werken om deze welbekende figuren uit de regio te kennen. Daarnaast is het zeer vreemd dat u een persoon die ten tijde van uw vertrek zelfs nog niet officieel actief was in Kunduz - Qaseem Jangalbagh was namelijk veiligheidshoofd van de provincie Nimroz tot in juni 2015 (zie toegevoegde landeninformatie 14)- zou vermelden als veiligheidshoofd van de provincie. Deze vaststelling versterkt verder het ingestudeerd karakter van uw verklaringen. Over Mustafa Mohseni kon u enkel zeggen dat hij voor Qaseem Jangalbagh veiligheidshoofd van de provincie was (CGVS 19/12/2017 p. 6). Nochtans was hij tot zeer kort voor uw beweerde vertrek uit Afghanistan veiligheidshoofd van de provincie Kunduz (zie toegevoegde landeninformatie 15). Samiullah Qatra, veiligheidshoofd van de provincie Kunduz van april 2011 tot september 2012 (zie toegevoegde landeninformatie 15), kende u niet (CGVS 06/07/2017 p. 13). Nochtans kan er verwacht worden dat u, als beweerde inwoner van de provincie Kunduz, minstens zijn naam gehoord zou kunnen hebben. Samiullah Qatra ontsnapte in juni 2011 aan een zelfmoordaanslag die op hem gericht was (zie toegevoegde landeninformatie 16). Samiullah Qatra, die een herdenkingsceremonie voor Generaal Daud Daud bijwoonde, was het doelwit van deze aanslag zo blijkt. Verder had Samiullah Qatra een zeer goede reputatie als veiligheidshoofd. Hiervoor kreeg hij in juni 2012 zelfs een zilveren medaille van de European Union Police Mission in Afghanistan voor zijn verwezenlijkingen in Kunduz (zie toegevoegde landeninformatie 17). Dat deze naam geen lichtje zou doen branden bij u, terwijl u wel incidenten kon aanhalen die langer geleden hadden plaatsgevonden, doet dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verblijf in Kunduz. U kon wel zeggen dat Najibullah Omarkhel de burgemeester van Kunduz was bij uw vertrek uit Afghanistan (CGVS 06/07/2017 p. 13-14). Naast uw vage verklaring dat hij een goede burgemeester was kon u niet meer zeggen over hem (CGVS 06/07/2017 p. 14). U gevraagd van waar hij afkomstig is zegt u dit niet te weten, noch kon u zeggen hoe lang hij al burgemeester van Kunduz was bij uw vertrek (CGVS 06/07/2017 p. 14). Nochtans blijkt uit objectieve informatie dat Najibullah Omarkhel minstens sinds 30 april 2011 al de burgemeester van de stad Kunduz was (zie toegevoegde landeninformatie 18). Uw kennis betreffende lokaal gekende figuren gaat dus meestal ook niet verder dan zeer oppervlakkig 'namedropping'.

Uw algemene en geografische kennis van Kunduz was niet voldoende om het CGVS te overtuigen van uw verblijf in Kunduz. U kon verschillende scholen uit het provinciecentrum van Kunduz noemen (CGVS 06/07/2017 p. 4) en lokaliseren (CGVS 19/12/2017 p. 3-4). Ook kon u verschillende herkenningspunten in het stadscentrum geven (CGVS 06/07/2017 p. 6). U vermeldde Sherkhan Bandar en zei dat dit een poort was in Kunduz (CGVS 06/07/2017 p. 6). U gevraagd of Sherkhan Bandar een belangrijke plaats is, zegt u dat het een poort is en er daar lekkere vis beschikbaar is (CGVS 06/07/2017 p. 6). U gevraagd of Sherkhan Bandar om andere redenen bekend of belangrijk is zegt u correct dat het Afghanistan met Tadjikistan verbindt (CGVS 06/07/2017 p. 6). Meer kon u over deze plaats niet zeggen. Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS werd u gevraagd of er een rivier in de buurt van Sherkhan Bandar stroomt waarop u plots correct antwoordde dat de Panj rivier daar stroomt (CGVS 19/12/2017 p. 3). U verklaarde dat u daar eens geweest was met uw broers en dat er ook een brug en een moskee gelegen zijn (CGVS 19/12/2017 p. 3). Het is dan ook merkwaardig dat u deze zaken niet spontaan tijdens het eerste persoonlijk onderhoud heeft vermeld. U zou immers persoonlijk geweest zijn in Sherkhan Bandar. Ook kon u verschillende moskeeën uit het provinciecentrum opnoemen en lokaliseren (CGVS 19/12/2017 p. 3). Dit is echter niet voldoende om aan te tonen dat u ook effectief in Kunduz verbleven heeft, noch kan dit aantonen dat Kunduz uw regio van herkomst is. Uw geografische kennis zou hoogstens kunnen aantonen dat u ooit in Kunduz geweest bent, om wat voor reden dan ook. U zou deze kennis ook op een andere manier kunnen hebben opgedaan dan door een verblijf in de regio.

*Daarnaast zijn er verschillende elementen die uw herkomst uit Kunduz verder in vraag stellen. Naast hogervermelde tegenstrijdigheden betreffende uw taskara, dient ook nog opgemerkt te worden dat **op uw taskara genoteerd staat dat u in het dorp Naqil Sharanaw (provincie Takhar) geboren bent** (zie document 1 toegevoegd aan administratief dossier) terwijl u verklaart in Zakhel, Kunduz geboren te zijn (CGVS 06/07/2017 p. 6).*

U verklaart dat u uw taskara in Takhar heeft moeten laten aanmaken omdat het registratieboekje van uw familie in Takhar gelegen is (CGVS 06/07/2017 p. 13 en CGVS 19/12/2017 p.11), uw ouders zouden immers vroeger in Takhar gewoond hebben (CGVS 06/07/2017 p. 17). De provincie Takhar komt echter meermaals ter sprake in uw administratief dossier. Zo legt u een schriftelijke verklaring van uw broer S. A. neer waarin hij meer informatie geeft omtrent bedreigingen die hij ontvangen zou hebben (zie document 11 toegevoegd aan administratief dossier). In deze brief, die opgesteld werd op 2 maart 2014, verklaart uw broer S. A. dat de familie bedreigd wordt door onbekenden omwille van zijn werkzaamheden als vertaler voor de Amerikaanse troepen (zie document 11). Het is echter vreemd dat de personen die de familie zouden bedreigen, de provincie Takhar vermelden en niet de provincie Kunduz (zie document 11). Immers zouden die vijanden vermeld hebben dat ze uw broer zouden doden mochten ze hem opmerken in Takhar. Hiermee geconfronteerd zegt u dat de familie altijd in Kunduz heeft gewoond en uw ouders vroeger in Takhar woonden. U zegt dat Takhar op jullie taskara vermeld wordt en dat de vijanden zich misschien daarop baseerden (CGVS 06/07/2017 p. 17). Deze verklaring is echter niet afdoende, uw taskara en de taskara's van uw familie bevonden zich niet in handen van de taliban waardoor het ook weinig geloofwaardig is dat ze zich hierop zouden baseren.

U verklaarde ook dat uw broer E. onderweg naar Europa verdrongen en overleden is (CGVS 06/07/2017 p. 10). Op het openbaar Facebook-profiel van uw broer S. A. werd echter het vermoedelijke Facebookprofiel van uw broer E. ontdekt (kopie van Facebook-profielen toegevoegd aan het administratief dossier). Uit het openbaar Facebook-profiel van E. (zie E. Mi. Me.) valt duidelijk op te maken dat er in het jaar 2016, toen u reeds in België was en uw broer E. volgens uw verklaringen al overleden was, nog verschillende foto's van E. gedeeld werden. U een foto vanop dit Facebook-profiel getoond bevestigt u trouwens dat de afgebeelde persoon uw broer is (CGVS 19/12/2017 p. 9). U geconfronteerd met dit Facebook-profiel en de recente foto's zegt u dat het niet mogelijk is dat dit Facebook-profiel door E. gebruikt wordt en dat u geen reden heeft om hem valselijk dood te verklaren (CGVS 19/12/2017 p. 9). U zou zelfs niet op de hoogte zijn van dit Facebook-profiel. U vraagt immers op wiens naam de account geregistreerd is en wie het gebruikt. Vervolgens voegt u hieraan toe dat het een vriend van hem zou kunnen zijn die zijn foto gedeeld zou kunnen hebben (CGVS 19/12/2017 p. 9). Deze verklaringen zijn echter niet afdoende om het CGVS te overtuigen. Zo werd er niet slechts één foto van uw broer E. toegevoegd maar waren er meerdere foto's van hem zichtbaar op dit profiel. Daarnaast zijn er geen foto's van andere personen zichtbaar, buiten de foto van een kindje, die u overigens verklaarde niet te kennen (CGVS 19/12/2017 p. 10), en enkele foto's die vanop een ander Facebook-profiel gedeeld werden (zie kopie Facebook-profiel). Het Facebook-profiel staat ook op naam van uw broer E., namelijk E. Mi. Me.. Vervolgens sluit de extra informatie die meegegeven wordt op dit Facebook-profiel zeer sterk aan bij het door u verklaarde profiel van uw broer E.. Zo deelt hij mee dat hij leerkracht Engels is geweest, hetgeen u ook verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS (CGVS 06/07/2017 p. 8). Hiermee geconfronteerd herhaalt u enkel uw voorgaande verklaringen (CGVS 19/12/2017 p. 10). U zegt ook nog dat het misschien om een oud Facebookprofiel gaat (CGVS 19/12/2017 p. 10). Gelet op de Facebook-posts uit 2016, houdt deze verklaring geen steek.

Daarnaast valt uit de twee Facebook-profielen van uw broer S. A. duidelijk op te maken dat hij ook wel op de hoogte was van dit Facebook-profiel van E.. E. staat namelijk op beide profielen tussen de vriendenlijst van S. A. (zie kopie toegevoegd aan administratief dossier). U heeft zelf nog contact met S. A. waardoor er redelijkerwijze kan verwacht worden dat hij u zou ingelicht hebben over dit Facebookprofiel indien het om een vriend van E. zou gaan die foto's postte van uw broer. Hiermee geconfronteerd zegt u dat u niet geïnformeerd werd door S. A. en herhaalt u enkel dat het vrienden van E. zouden kunnen zijn (CGVS 19/12/2017 p. 10). Opmerkelijk genoeg zijn er geen foto's van deze vrienden zichtbaar op dit Facebook-profiel van E.. Hier nogmaals mee geconfronteerd zegt u dat een foto niet kan bewijzen dat uw broer al dan niet nog in leven zou zijn (CGVS 19/12/2017 p. 10). Een foto kan inderdaad niet aantonen of iemand al dan niet in leven is maar gelet op het aantal foto's van uw broer, de profielnaam van het Facebookaccount, de extra informatie over uw broer die wordt meegegeven wat sterk aansluit bij het profiel van uw broer (zie supra) en de link met het Facebook-profiel van uw broer S. A. heeft u het CGVS niet kunnen overtuigen van het tegendeel en vermoedt het ten sterkste dat dit een profiel is gemaakt door uw broer zelf.

Vervolgens is het opmerkelijk dat kort vóór het tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS, en nog steeds op het moment van de beslissing, de foto's van uw broer E. plots niet meer zichtbaar waren op dit Facebook-profiel en dat de profielnaam gewijzigd werd, namelijk naar N. M. (zie kopie Facebookprofiel toegevoegd aan administratief dossier). Hiermee geconfronteerd geeft u geen valabele verklaring en zegt u dat het Facebook-profiel tot iemand anders zou kunnen behoren (CGVS 19/12/2017 p. 10). Het is echter zeer merkwaardig dat geen enkele foto van uw broer E. nog zichtbaar is.

Dit doet dan ook afbreuk aan uw verklaring dat één van zijn vrienden foto's van uw broer gedeeld zou kunnen hebben na zijn dood. Immers is het vreemd en onlogisch dat iemand die eerst foto's deelt van zijn overleden vriend om deze laatste te herdenken, de gedeelde foto's na een bepaalde tijd allemaal verwijdt van het Facebook-profiel. Tot slot kan wat dit betreft nog opgemerkt worden dat het vreemd is dat uw familie in Afghanistan u op de hoogte zou gebracht hebben van het overlijden van uw broer E.. U verklaart namelijk dat u in Turkije gescheiden werd van uw broers en dat uw broer S. A. van Turkije terugkeerde naar Afghanistan omdat hij een visum voor Amerika had verkregen (CGVS 19/12/2017 p. 8-9). U zou in de derde of vierde maand van 2016 uw familie in Afghanistan gecontacteerd hebben en van hen vernomen hebben dat uw broer S. A. naar Amerika was vertrokken en dat uw broer E. verdrongen was op zee (CGVS 19/12/2017 p. 9). Het is echter uiterst vreemd en niet duidelijk op welke manier uw familie in Afghanistan hiervan op de hoogte gebracht zou zijn. Gelet op bovenstaande vaststellingen bestaat er een sterk vermoeden dat uw broer E. niet overleden is. Het feit dat u op het CGVS verklaart dat uw broer overleden is terwijl hij nog in leven zou kunnen zijn, doet vermoeden dat u op deze manier het CGVS heeft trachten te misleiden betreffende zijn verblijfplaats. U geconfronteerd met het feit dat er geen geloof gehecht wordt aan het overlijden van uw broer geeft u geen valabele verklaring. U zegt enkel dat het u niets zou opleveren om te zeggen dat uw broer dood is en dat uw moeder heel verdrietig is omwille van zijn dood (CGVS 19/12/2017 p. 10). Dit is echter niet voldoende om het CGVS te overtuigen.

*Uw broer E. zou bovendien volgens zijn verklaringen op zijn Facebook-profiel **momenteel in Taloqan, Takhar verblijven**, waardoor het vermoeden dat u niet in Kunduz geleefd zou hebben versterkt wordt. Een verblijf in Takhar zou uw beperkte kennis in verband met Kunduz tijdens het eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS kunnen verklaren. Dat tijdens het tweede persoonlijk onderhoud uw kennis over Kunduz plots breder is, zoals hierboven reeds uiteengezet, doet ten sterkste vermoeden dat u het een en het ander heeft ingestudeerd ter voorbereiding voor het persoonlijk onderhoud op het CGVS.*

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het provinciecentrum van Kunduz. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u van uw geboorte tot voor uw komst naar België in Kunduz heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielaanvraag, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 6 juli 2017 en 19 december 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd er vervolgens op gewezen dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Ondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielerlaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

*Naast het feit dat er geen geloof gehecht wordt aan uw beweerde verblijf in Kunduz kan er ook geen geloof gehecht worden aan de asielmotieven die u aanhaalt. Gelet op de vaagheden en de inconsistenties in uw relaas, bent u er niet in geslaagd om het CGVS te overtuigen van de problemen die u of uw familie met de taliban gehad zouden hebben in Kunduz omwille van het beroep van uw broers. Vooreerst kan er vastgesteld worden dat uw broers hun beroep als vertalers niet meer uitoefenden toen de vergadering van de taliban plaatsvond. U verklaarde immers dat uw broers **reeds gestopt** waren met hun werk als vertaler toen de vergadering van de taliban plaatsvond. U had ook verklaard dat ze de eerste 2 maanden in Kunduz werkloos waren en nadien gedurende 5 à 6 maanden als leerkracht gewerkt hadden (CGVS 06/07/2017 p. 8). Dit zou er op neerkomen dat ze al ongeveer 7 à 8 maanden gestopt waren met hun werk als vertaler. U heeft het CGVS niet kunnen overtuigen om welke redenen ze 8 maanden later plots bedreigd zouden worden door de taliban. Hiermee geconfronteerd biedt u geen verklaring die enige opheldering kan bieden. U zegt enkel dat ze het misschien maar recent te weten waren gekomen en er hen misschien verteld werd dat uw broers als vertalers werken (CGVS 06/07/2017 p. 18). Aangezien uw broers al gedurende ongeveer 8 maanden niet meer als vertalers werkten en in Kunduz stad leefden is het niet duidelijk om welke redenen de taliban plots zouden zeggen dat u en uw broers als vertalers voor de buitenlanders werken. Wat dit betreft dient ook nog opgemerkt te worden dat u opeenvolgend inconsistente verklaringen geeft. U gevraagd wanneer uw broers gestopt zijn met hun beroep als leerkracht aan de Lemar school in Kunduz zegt u dat ze dit beroep vijf à zes maanden hebben uitgeoefend en dat ze midden 2015 gestopt zijn (CGVS 06/07/2017 p. 8). U nadien gevraagd wanneer jullie Afghanistan verlaten hebben zegt u dat jullie alle drie in 2015 vertrokken zijn (CGVS 06/07/2015 p. 8). U gevraagd of u zich kan herinneren in welke maand jullie vertrokken zouden zijn, zegt u zich dit niet te herinneren en verklaart u dat jullie eind 2015 vertrokken zijn waarna u zichzelf verbetert en verklaart begin 2015 vertrokken te zijn uit Afghanistan (CGVS 06/07/2017 p. 8).*

U gevraagd of jullie dan begin 2015 Afghanistan hebben verlaten bevestigt u dit (CGVS 06/07/2017 p. 8). U geconfronteerd met uw voorgaande verklaring waarbij u verklaarde dat uw broers pas midden 2015 gestopt waren met hun beroep als leerkracht, zegt u plots dat ze eind 2014 gestopt zijn, één à twee maanden voor 2015 (CGVS 06/07/2017 p. 8-9). U verklaart dat u niet veel weet over de jaartallen (CGVS 06/07/2017 p. 9). Dit is echter geen valabele verklaring voor de opeenvolgende tegenstrijdigheden in uw verklaringen. Het CGVS verwacht niet dat u de gebeurtenissen exact kan situeren in de tijd. Er mag echter wel verwacht worden dat u ondanks uw beperkte kennis hieromtrent, wel opeenvolgend eensluidende verklaringen zou afleggen. U liet dit echter na waardoor er verder vragen rijzen omtrent de geloofwaardigheid van uw relaas.

U had bovendien verklaard dat u de laatste jaren als venter werkte op verschillende plaatsen in Kunduz (CGVS 06/07/2017 p. 5). Uw vader, die een winkeltje had in uw dorp, kocht deze spullen voor u en voor verkoop in de winkel. U was dus zichtbaar aanwezig in uw dorp en in Kunduz waardoor het weinig geloofwaardig is dat de taliban ook u zouden aanzien als vertaler voor buitenlandse troepen.

De besprekingen op de talibanvergadering werden doorgegeven aan uw vader maar deze werden niet serieus genomen door uw vader, zo beweerde u (CGVS 06/07/2017 p. 15-16). U verklaarde nochtans dat iedereen in het dorp op de hoogte was van deze vergaderingen en dat deze vergaderingen plaatsvonden wanneer er problemen waren. Verder zei u dat niemand ongehoorzaam kon zijn aan de taliban (CGVS p. 18). Vanuit dit opzicht is het dan ook vreemd dat uw vader de vergadering niet serieus nam en niet inging op hetgeen daar besproken werd. Ter verklaring zei u dat uw vader er niets tegen kon doen, dat hij hen een reden had gegeven die ze moesten geloven, u zei dat hij het niet serieus nam omdat de mensen daar bang zijn van de taliban (CGVS 06/07/2017 p. 19). Deze verklaring houdt geen steek, u zegt zelf dat de mensen bang zijn van de taliban, er mag dan ook redelijkerwijze verwacht worden dat uw vader een dergelijke oproep van de taliban dan eerder wel serieus had genomen. Hiermee geconfronteerd zegt u dat het resultaat hetzelfde zou zijn en dat u met niet serieus nemen bedoelde dat hij deed alsof hij het niet had gehoord, alsof er niets gebeurd was (CGVS 06/07/2017 p. 19). U geeft geen verklaring die enige opheldering kan bieden en slaagt er niet in om het CGVS te overtuigen om welke redenen uw vader deze verdenkingen door de taliban, een groep waar iedereen bang van was, niet ernstig nam. U verklaart dat uw vader ongeveer 1 week à 10 dagen na deze vergadering vermoord werd toen hij terugkeerde van zijn winkel (CGVS 06/07/2017 p. 17 en 19/12/2017 p. 7). U gevraagd of er gedurende de periode tussen de vergadering van de taliban en de dood van uw vader iets gebeurd is, verklaart u dat er niets gebeurd is maar dat uw broer maatregelen nam (CGVS 06/07/2017 p. 17). U zegt dat ze niet meer vrij rondliepen maar dat ze dat ervoor ook al niet deden (CGVS 06/07/2017 p. 17). Bijgevolg is het niet duidelijk welke maatregelen uw broer nam. Uw vader zou echter geen maatregelen genomen hebben zo blijkt uit uw verklaringen. U verklaart namelijk dat hij vermoord werd toen hij terugkeerde van zijn winkel (CGVS 06/07/2017 p. 17 en 19/12/2017 p. 7). Ook u zou uw werkzaamheden als venter niet gestaakt hebben na de vergadering van de taliban. U verklaart immers dat u aan het werk was in de bazaar toen uw vader vermoord werd (CGVS 19/12/2017 p. 7). Het is uiterst merkwaardig dat noch uw vader noch u, die ook vernoemd zou zijn als vertaler tijdens de vergadering van de taliban, geen enkele maatregel zou treffen om zichzelf te beschermen na deze vergadering van de taliban. Dit ondermijnt dan ook de aangehaalde vrees jegens de taliban in ernstige mate.

*Tijdens het spontaan uiteenzetten van uw asielmotieven verklaarde u dat na de dood van uw vader, uw oom langs moederszijde uw broer opbelde en hem informeerde over hetgeen er gebeurd was. Verder zei u dat het **donderdagavond** was en dat u tegen uw broer zei dat u naar huis wilde gaan maar dat jullie naar het huis van een vriend zijn gegaan (CGVS 06/07/2017 p. 16). U gevraagd wanneer uw vader vermoord werd verklaart u dat dit op een **vrijdag** was (CGVS 06/07/2017 p. 16). U had eerder verklaard dat u 4 dagen na de dood van uw vader vertrokken was uit Kunduz (CGVS 06/07/2017 p. 9). De eerstvolgende donderdag zou u dus al vertrokken zijn uit Kunduz waardoor het chronologisch gezien ook niet mogelijk is dat uw vader op een vrijdag stierf en jullie op een donderdagavond op de hoogte gebracht werden hiervan. U zei tegen uw broer dat u naar huis wilde gaan maar hij nam al uw bezittingen en zei dat hij werk had met u waarop jullie naar het huis van zijn vriend vertrokken (CGVS 06/07/2017 p. 16). Het is vreemd dat u zich hierbij geen vragen zou beginnen stellen. U bent zeer vaag in uw verklaringen en slaagt er niet in om doorleefd over de gebeurtenissen te vertellen. U gevraagd wie de besprekingen op de vergadering had doorgegeven aan uw vader, zegt u dat u dit niet gevraagd heeft aan uw broer (CGVS 06/07/2017 p. 16). Er kan echter verwacht worden dat de dood van uw vader een zware impact gehad zou hebben op de familie en dat u bijgevolg meer inspanningen geleverd zou hebben om beter op de hoogte te zijn van de verschillende gebeurtenissen.*

U had hier immers ook de mogelijkheid hiertoe, zo zou u vier dagen samen met uw broers bij hun vriend verbleven hebben en zouden jullie de reis richting Europa samen gestart hebben en pas in Turkije gescheiden zijn van elkaar (CGVS 19/12/2017 p. 8-9). Dat u desondanks zeer vaag bent in uw verklaringen en niet goed op de hoogte bent van de gebeurtenissen doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas. Dat uw vader vermoord werd door de taliban kan aldus niet geloofd worden.

*In de eerder vernoemde verklaring van uw broer S. A. waar hij spreekt over bedreigingen die hij ontvangen zou hebben, zegt hij dat zijn familie in **oktober 2013 dreigtelefoontjes** heeft ontvangen van onbekenden en dat ze gezegd hebben dat S. A. vermoord zou worden eens hij **in de buurt van de provincie Takhar** gezien zou worden (zie document 11 toegevoegd aan administratief dossier). Ook van deze bedreigingen lijkt u vreemd genoeg niet op de hoogte te zijn. U gevraagd of er eerder nog andere bedreigingen waren tegen de familie zegt u dat er u nooit iets verteld werd door uw ouders of broers, dat er misschien wel bedreigingen waren maar dat er nooit over gesproken werd in het huis (CGVS 06/07/2017 p. 17). Aangezien deze bedreigingen jegens uw broers de kern van uw asielrelaas vormen mag er redelijkerwijze van u verwacht worden dat u toch meer inspanningen geleverd zou hebben om beter op de hoogte te zijn van deze problemen. U heeft uw reis naar Europa samen met uw twee broers gestart, u had dan ook de kans om zich beter te informeren over deze aangehaalde problemen. De documenten werden u opgestuurd door uw broer S. A. vanuit de Verenigde Staten. Het CGVS is van oordeel dat uw broer S. A., aangezien hij u al deze documenten heeft opgestuurd, wel op de hoogte zou zijn van uw verzoek om internationale bescherming en hij, als persoonlijk doelwit van deze bedreigingen, u wel op de hoogte zou gebracht kunnen hebben van deze belangrijke elementen. U tijdens het tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS nogmaals gevraagd of er voor de vergadering van de taliban nog andere problemen waren voor uw familie zegt u opnieuw dat u daarvan niet op de hoogte bent en dat niemand u hierover iets verteld heeft (CGVS 19/12/2017 p. 8). U gevraagd of u uw broers hierover bevraagd heeft zegt u niets gevraagd te hebben omdat uw broers boos werden wanneer er hen vragen gesteld werden (CGVS 19/12/2017 p. 8). U verklaart dat u ongeveer één week voorafgaand aan het tweede persoonlijk onderhoud nog contact heeft gehad met uw broer S. A. (CGVS 19/12/2017 p. 9). U zou minstens de inspanning geleverd kunnen hebben om zichzelf over deze bedreigingen te informeren na het eerste persoonlijk onderhoud. Uit uw verklaringen blijkt echter dat u zelfs dit heeft nagelaten waardoor de geloofwaardigheid van uw relaas verder ondermijnd wordt.*

Aangezien er ook geen geloof gehecht wordt aan de dood van uw broer E. (zie supra) wordt de vrees voor de taliban die u aanhaalt ten gevolge van het profiel van uw twee broers ernstig ondermijnd. Uw broer E. was trouwens zelf vertaler maar is ondanks zijn profiel nog in de mogelijkheid om in Afghanistan te verblijven, vermoedelijk in Takhar, waardoor er geen geloof gehecht kan worden aan de bedreigingen die u aanhaalt. Het is uiterst vreemd dat u, zonder enig profiel wel vervolgd zou worden in Afghanistan maar uw broer E. niet. Deze vaststellingen ondermijnen dan ook de geloofwaardigheid van uw asielmotieven waardoor er geen enkel geloof meer gehecht kan worden aan uw verklaringen.

Afgaande op uw verklaringen is het CGVS van oordeel dat u niet gevlucht bent omwille van een persoonlijke bedreiging of een zwaarwichtige vorm van vervolging, waardoor u ook niet in de hoedanigheid van vluchteling kan worden erkend. Evenmin komt u in aanmerking voor de toekenning van subsidiaire bescherming.

U brengt geen documenten aan die bovenstaande appreciatie van het CGVS in positieve zin kunnen wijzigen. Uw taskara, de taskara's van uw broers en uw vader dienen hoogstens ter staving van uw identiteit en die van uw familieleden. Hierbij verwijst het CGVS wel nog naar de opmerkingen inzake uw leeftijd. Uit de foto's die u voorlegt waarop u te zien bent met uw gezinsleden kan niet afgeleid worden waar deze foto's precies getrokken werden, en bovendien hebben ze geen betrekking op uw asielrelaas. De documenten die u neerlegt met betrekking tot het werk van uw broers S. A. en E. kunnen hoogstens hun werk als vertalers bevestigen, hetgeen ook niet betwist wordt. De enveloppe toont enkel aan dat u post ontvangen hebt van uw broer uit de Verenigde Staten. Tenslotte kan nog worden opgemerkt dat uit objectieve informatie blijkt dat er weinig bewijswaarde kan gehecht worden aan Afgaanse documenten, aangezien veel Afgaanse documenten makkelijk op niet-reguliere wijze kunnen verkregen worden, zowel in als buiten Afghanistan. Veel valse documenten kunnen zelfs door gedegen experts niet van authentieke onderscheiden worden. Van deze informatie werd een kopie toegevoegd aan het administratieve dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste middel, afgeleid uit de schending van artikel 1, A van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, “*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*” *juncto* het zorgvuldigheidsbeginsel en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) *juncto* artikel 48/4, § 2 b) van de Vreemdelingenwet past verzoeker de verschillende elementen uit de definitie van het begrip ‘vluchteling’ toe op zijn eigen situatie.

In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van de materiële motiveringsplicht, “*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*” *juncto* het gelijkheidsbeginsel, *juncto* het zorgvuldigheidsbeginsel. Hij geeft aan niet de waarheid te hebben verteld over zijn laatste verblijfplaatsen voor zijn komst naar België en ook niet de waarheid te hebben verteld over zijn broer. Hij geeft aan dat hij een tweede kans wenst en ter zitting meer uitleg zal geven bij deze elementen.

In wat zich aandient als een derde middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van het EVRM *juncto* artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Hij benadrukt hierbij het principe van de “*sliding scale*” en meent dat hij zijn persoonlijke omstandigheden voldoende aannemelijk heeft gemaakt en hem aldus minstens de subsidiaire beschermingsstatus moet worden verleend.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker voert aan dat hij vreest te worden vermoord door de taliban die hem van samenwerking met de Amerikanen verdenken. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) verzoeker zich onterecht als minderjarige voordoet en de Belgische asielinstanties heeft trachten te misleiden op dit vlak en de herkomst van de door verzoeker voorgelegde taskara onduidelijk is nu eruit blijkt dat hij is uitgegeven na zijn voorgehouden vertrek uit Afghanistan en dus geen geloof gehecht kan worden aan verzoekers verklaring als zou hij deze samen met zijn vader hebben opgehaald in Takhar; (ii) er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde verblijf in de provincie Kunduz in Afghanistan nu (1) verzoekers kennis van recente incidenten lacuneus is gedurende het eerste persoonlijk onderhoud en het feit dat verzoeker tijdens het tweede persoonlijk onderhoud plots wel een reeks incidenten kan aangeven - die hij evenwel niet steeds correct kan situeren of waarvan hij de juiste context niet kon schetsen en die bovendien allemaal dateren van een langere tijd geleden - erop duidt dat hij het een en ander heeft ingestudeerd ter voorbereiding van dit persoonlijk onderhoud, (2) verzoekers verklaringen over de veiligheidssituatie in Kunduz bovendien vaag en oppervlakkig zijn en hij geenszins in staat is om veiligheidsincidenten die kort voor zijn beweerde vertrek plaatsvonden, aan te halen opnieuw afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn

verblijf in Kunduz, (3) verzoekers kennis betreffende belangrijke lokale figuren evenmin kan overtuigen, (5) zijn algemene en geografische kennis van Kunduz evenmin voldoende was om te overtuigen, (6) het feit dat op de door verzoeker voorgelegde taskara genoteerd staat dat hij in het dorp Narqil Sharanaw, provincie Takhar, geboren is terwijl hij zelf verklaart in Zakhel, Kunduz geboren te zijn en de vaststelling dat de provincie Takhar meermaals vermeld wordt in het administratief dossier, verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden verblijf in Kunduz en (6) er evenmin geloof kan worden gehecht aan verzoekers bewering als zou zijn broer E. onderweg naar Europa verdrongen en overleden zijn en uit diens Facebookprofiel bovendien blijkt dat hij momenteel in Taloqan, Takhar verblijft; (iii) naast het feit dat geen geloof aan verzoekers verblijf in Kunduz kan worden gehecht, kan ook geen geloof worden gehecht aan de vluchtmotieven die hij aanhaalt gelet op de vele vaagheden en inconsistenties in zijn relaas, vermits (1) verzoeker zelf verklaart dat zijn beide broers op het ogenblik van de vergadering van de taliban hun werkzaamheden als tolk niet meer uitoefenden en verzoeker er niet in slaagt te overtuigen waarom de taliban 8 maanden later plots bedreigingen zouden uiten, (2) verzoeker bovendien inconsistente verklaringen aflegt over het tijdstip waarop zijn broers hun werkzaamheden als leerkracht in de Lemar school in Kunduz hebben gestopt, (3) het niet aannemelijk is dat verzoeker, die verklaart dat hij door de taliban aanzien werd als vertaler voor buitenlandse troepen, zich als venter zichtbaar in zijn dorp en in Kunduz zou hebben verplaatst, (4) het evenmin geloofwaardig is dat verzoekers vader de bedreigingen van de taliban niet serieus zou hebben genomen en noch verzoeker, noch zijn vader enige voorzorgsmaatregelen hebben getroffen om zichzelf te beschermen na de vergadering van de taliban, (5) verzoekers verklaringen over het tijdstip waarop hij werd ingelicht van de dood van zijn vader chronologisch niet kloppen en hij bovendien erg vaag en niet-doorleefd is over wie zijn vader zou hebben ingelicht over de besprekingen op de vergadering, hetgeen er verder toe noopt te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers bewering als zou zijn vader door de taliban zijn vermoord, (6) verzoeker bovendien niet op de hoogte blijkt te zijn van dreigtelefoons die zijn familie zou hebben ontvangen in 2013 en waarvan zijn broer S. A. melding maakt in zijn brief en uit zijn verklaringen bovendien blijkt dat hij ook in de aanloop van het tweede persoonlijk onderhoud geen inspanningen heeft geleverd om zichzelf over deze bedreigingen te informeren ondanks het feit dat hij aangeeft nog steeds in contact te staan met zijn broer en (7) de vaststelling dat er geen geloof gehecht kan worden aan verzoekers bewering als zou zijn broer E. dood zijn en hij vermoedelijk in Takhar, Afghanistan verblijft ondanks het feit dat hij vertaler was, maakt dat het niet geloofwaardig is dat verzoeker - die geen bijzonder profiel heeft - wel zou worden vervolgd in Afghanistan en zijn broer E. niet; (iv) de door verzoeker in de loop van de procedure voorgelegde documenten niet van die aard zijn dat ze de appreciatie van zijn verzoek om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen, zoals wordt toegelicht.

Uit de eenvoudige lezing van de bestreden beslissingen blijkt aldus dat, in tegenstelling tot wat verzoeker beweert, hij wel degelijk in de mogelijkheid was om de materiële motivering te toetsen. Dit blijkt overigens eveneens uit het feit dat verzoeker kritiek uit op de verschillende weigeringsmotieven en daarbij een poging onderneemt om deze te ontcrachten.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De middelen zullen dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

De Raad benadrukt dat een verzoeker om internationale bescherming de verplichting heeft om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de asielinstanties zodat deze kunnen beslissen over de verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en vluchtrelaas.

De Raad stelt echter vast dat verzoeker heeft getracht de Belgische autoriteiten intentioneel te misleiden en vervolgens, na confrontatie met een negatieve beslissing, volledig afwijkende verklaringen aflegt aangaande zijn geboorteplaats, zijn verblijfplaats voor zijn komst naar België en zijn broer.

Zo verklaart hij in het verzoekschrift dat hij zijn verblijf in Iran heeft verzwegen, dat hij in Takhar geboren is en dat zijn gezin later naar "Kondoz" verhuisd is. Verzoeker geeft tevens aan dat hij niet de waarheid heeft verteld over zijn broer.

In zoverre verzoeker in dit verband aanvoert dat hij misleid zou zijn door derden om over zijn verblijf in Iran te zwijgen, benadrukt de Raad dat van een verzoeker om internationale bescherming nochtans te allen tijde en redelijkerwijs mag worden verwacht dat deze zijn vluchtmotieven zo waarheidsgetrouw en volledig mogelijk uiteenzet en de bevoegde (asiel)instanties in het onthaalland correct inlicht over zijn identiteit, herkomst en vluchtmotieven. Het manifest misleidende karakter van zijn verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken en bij zijn gehoor op het Commissariaat-generaal doet dan ook afbreuk aan zijn algehele geloofwaardigheid.

De argumentatie in het verzoekschrift dat hij laaggeschoold is en volkomen getraumatiseerd door de gebeurtenissen in zijn leven en onderweg, kan evenmin overtuigen als verschoning of verklaring voor zijn leugenachtige verklaringen.

De Raad wijst er nog op dat verzoeker reeds op de Dienst Vreemdelingenzaken werd meegedeeld: "*U moet steeds de waarheid vertellen. Valse of onjuiste verklaringen kunnen tot gevolg hebben dat uw asielaanvraag wordt verworpen. Geloof niet diegenen die u aanraden om feiten toe te voegen, uit te vinden of anders voor te stellen.*" (vragenlijst DVZ, voorafgaand advies). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal werd verzoeker bovendien uitdrukkelijk geconfronteerd met het feit dat de 'protection officer' geen geloof hechtte aan het overlijden van verzoekers broer E. (administratief dossier, stuk 5, p. 10). Op het einde van het gehoor werd verzoeker nog gevraagd of hij opmerkingen had, maar hij liet na het bedrieglijk karakter van zijn verklaringen toe te geven. Verzoeker kreeg aldus meermaals de kans toch nog de waarheid te vertellen, maar hij bleef vasthouden aan zijn leugenachtige afkomst en vluchtrelaas.

De Raad stelt bovendien vast dat verzoeker zich in het verzoekschrift beperkt tot een wel zeer summiere uiteenzetting van de bijkomende elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming. Zo geeft hij enkel aan dat hij jaren in Iran heeft gewoond alvorens naar België te komen, maar verduidelijkt hij onder meer geenszins de periode waarin hij in Iran zou hebben geleefd, noch de omstandigheden waarin hij in Iran zou hebben verbleven. De stelling van verzoekers raadsman ter zitting als zou verzoeker 4 à 5 jaar in Iran hebben verbleven, wordt op geen enkele wijze gestaafd door middel van objectieve gegevens en beperkt zich aldus tot een blote bewering. Bovendien kan dit voorgehouden verblijf geenszins verzoekers onwetendheid omtrent zijn regio van herkomst/zijn regio van eerder verblijf verklaren of verschonen. Te meer nu hij ook in het verzoekschrift blijft volhouden dat hij geruime tijd in Kunduz zou hebben verbleven. Ook geeft verzoeker in het verzoekschrift niet aan wat dan wel de ware toedracht zou zijn betreffende zijn broer en komt zijn raadsman ter terechtzitting evenmin verder dan de blote beweringen als zou zijn broer niet overleden zijn, doch wel uitgewezen vanuit Turkije. Dit alles wijst er andermaal op dat verzoeker doelbewust de Belgische asielinstanties heeft pogen te misleiden door het afleggen van leugenachtige verklaringen omtrent zijn herkomst, zijn eerdere verblijfplaatsen en het lot van zijn broer.

Gelet op het voorgaande kan dan ook geen geloof worden gehecht aan de nieuwe versie van verzoekers herkomst, verblijfplaatsen en vluchtrelaas.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift de motieven bovendien ongemoeid laat waar in de bestreden beslissing nog terecht wordt uiteengezet dat (i) hoe dan ook geen geloof kan worden gehecht aan de vluchtmotieven die verzoeker aanhaalt gelet op de vele vaagheden en inconsistenties in zijn relaas en (ii) de door hem voorgelegde documenten niet van die aard zijn dat ze de appreciatie van zijn verzoek om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen, zoals wordt toegelicht. De motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die bijdragen aan het besluit dat het door verzoeker uiteengezette vluchtrelaas ongeloofwaardig is, blijven aldus overeind en worden door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het vluchtrelaas van verzoeker, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat vele Afghanen, eventueel na een verblijf in het buitenland, binnen Afghanistan zijn verhuisd. Zoals hoger werd vastgesteld maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit het provinciecentrum van Kunduz, noch kan geloof gehecht worden aan zijn laattijdige verklaringen in het verzoekschrift als zou hij later naar Kunduz zijn verhuisd vanuit Takhar, waar hij alsnog zou zijn geboren en dat hij voor zijn komst naar België in Iran hebben verbleven nu hij zich beperkt tot louter blote, vage en *postfactum* beweringen dienaangaande die hij op geen enkele objectieve wijze staaft. Verzoeker toont evenmin aan dat hij afkomstig is uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg is het mogelijk dat verzoeker in Afghanistan in een veilig gebied verbleef of zou kunnen verblijven. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan bescherming indien de verzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit het tegendeel zou blijken.

2.2.4. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.2.5. Waar verzoeker in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

De middelen zijn ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig november tweeduizend achttien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER